

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

žalobkyně: **SSG s. r. o.**, IČO: 28666178,
sídlem Školní 5419, 430 01 Chomutov,
zastoupena společností Punktum, spol. s r. o., IČO: 25380966,
sídlem Otická 758/19, 746 01 Opava,

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Ústecký kraj**,
sídlem Velká Hradební 39/61, 400 21 Ústí nad Labem,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

- I. Určuje se, že zásah žalovaného spočívající v odepření vydání soupisu všech písemností ze správního spisu za období od 1. 1. 2014 do 24. 10. 2018 byl nezákonný.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení o žalobě a řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22. 5. 2019, č. j. 15 A 240/2018-77, ve výši 44 855,60 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

1. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou v zákonem stanovené lhůtě se žalobkyně prostřednictvím své zástupkyně domáhala, aby soud určil, že odepření vydání soupisu všech písemností ze správního spisu za období od 1. 1. 2014 do 24. 10. 2018 je nezákonným zásahem, a aby žalovanému přikázal vydat žalobkyni tento soupis do deseti dnů od právní moci rozsudku. Žalobkyně se v žalobě současně domáhala toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit jí náklady soudního řízení.

Argumentace žalobkyně

2. V žalobě žalobkyně předeslala, že hledá ochranu před manipulací s obsahem správních spisů v průběhu daňové kontroly. Vysvětlila, že nezákonným zásahem rozumí odmítnutí žalovaného vydat úplný soupis správního spisu provedené jeho sdělením ze dne 8. 11. 2018, č. j. 2348684/18/2504-60561-501202. Zdůraznila, že z výsledku kontrolního zjištění, který jí žalovaný předložil po bezmála třech letech kontroly, je zjevné, že žalovaný v rozporu s § 8 odst. 1 a § 92 odst. 7 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) před žalobkyní úmyslně zatajil existenci některých písemností souvisejících s prováděnou daňovou kontrolou. Při ústním jednání dne 24. 10. 2018 bylo podle žalobkyně zjištěno, že spis neobsahuje komunikaci s metodiky úřadu, na kterou se příslušné úřední osoby ve výsledku kontrolního zjištění i mimo něj odkazovaly. Žalobkyně proto požádala o úplný soupis spisu, který však neobdržela. Zdůraznila, že správní spis nemůže obsahovat jen „něco“, § 64 odst. 1 daňového řádu nepřipouští, aby se jakékoli písemnosti vedly kdekoli jinde než v daňovém spisu, a § 64 odst. 5 daňového řádu nevylučuje možnost, aby byl veden soupis celého spisu, nýbrž pouze uvádí, že pokud je spis členěn, musí být soupis v každé jeho části. Žalobkyně namítala, že existují-li soupisy částí spisu, musí bezesporu existovat i soupis celku. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 340/2016 konstatovala, že je veřejným tajemstvím, že finanční správa fakticky nevede své spisy pod společnou spisovou značkou. Žalobkyně připomněla, že povinnost vést soupisy všech písemností, tedy i celého spisu, logicky plyne z výše uvedených ustanovení zákona a je předepsána i Spisovým řádem Finanční správy České republiky (zejména čl. 19 a 20). Zdůraznila, že zákon nijak nezakazuje, aby se jakožto daňový subjekt seznámila se soupisem všech písemností založených v jejím daňovém spisu.
3. Podle žalobkyně žalovanému nic nebránilo v tom, aby jí požadovaný soupis zaslal. Podotkla, že výstup z počítačového softwaru ADIS – tisková sestava ADIS-EPI-016 obsahuje přesně totéž, co bylo požadováno, a dodala, že jiný správce daně tuto sestavu jinému daňovému subjektu bez jakýchkoli problémů vydal. Podle žalobkyně nemůže žalovaný zatajovat existenci používaného softwaru a jeho výstupy, nýbrž nad tím musí být kontrola především samotným daňovým subjektem. Odmítla, že by z požadované sestavy byl patrný obsah písemností. Napadený zásah považovala za nezákonný také pro porušení základních zásad daňového řízení, zejména zásady zákonnosti a zásady minimalizace zásahů do práv daňového subjektu, zásady rychlosti a hospodárnosti, zásady spolupráce, realizace práv a zásady vstřícnosti. Žalobkyně odmítla názor žalovaného, že by mohly existovat písemnosti, které se vztahují k daňovému subjektu, ale nemusí být založeny v daňovém spisu, neboť se netýkají jeho práv a povinností.
4. Žalobkyně dále upozornila na to, že žalovaný přemísťuje písemnosti z vyhledávací části spisu do kontrolní, aniž by o tom zanechal datovou stopu, a vytváří nové soupisy částí Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

spisů, tudíž spis předložený soudu neodpovídá stavu spisu při jednání konaném u žalovaného dne 24. 10. 2018. Podle žalobkyně tak existuje možnost vědomě či nevědomě manipulovat s obsahem spisu, neboť tato manipulace nezanechává automatickou datovou stopu. Konstatovala, že některé písemnosti nejsou zařazeny chronologicky podle data vzniku, a pokud byly přerazeny z vyhledávací části spisu, není u nich uveden záznam podle § 65 odst. 3 daňového řádu. Zmínila rovněž nejednoznačnost evidence, pokud jde o počet stran či listů jednotlivých příloh. Z nesouladu mezi skutečným počtem listů jednotlivých příloh a počtem uvedeným v soupisu spisu podle žalobkyně plyne, že spis není úplný, ze soupisu nelze zjistit, co všechno bylo třetí stranou v daňovém řízení dodáno, a tím se vytváří prostor pro selektivní použití, zatajování i zničení důkazních prostředků, které se žalovanému nehodí. Podtrhla, že se dovolává ochrany práva na spravedlivý proces a práva znát všechny důkazy.

5. Podle žalobkyně žalovaný úmyslně podvádí soud tím, že manipuluje s obsahem správního spisu i se soupisy písemností v něm obsažených, a to včetně popisu těchto písemností. Žalobkyně konstatovala, že předložené spisy netvoří jednu číselnou řadu, nejsou vedeny pod jednou spisovou značkou a v časové posloupnosti, jak předepisuje § 64 odst. 5 daňového řádu. Podle žalobkyně zákon umožňuje vést toliko jednu vyhledávací část spisu, nikoli několik, jak to činí žalovaný. Z toho žalobkyně dovodila, že soud nikdy nedostal všechno. Dodala, že dokud není znám celek, jen těžko lze věřit částem. Žalobkyně poznamenala, že metoda poskytnutí stručného přehledu všech částí spisů, soupisu jednotlivých částí spisu a výslovného ujištění, že mimo vydané soupisy již nic dalšího není, nefunguje, neboť žalovaný i po výslovném ujištění dále se spisem manipuloval. Žalobkyně proto trvala na vydání sestavy ADIS-EPI-016, zpracované jako výpis všech písemností, kterou označila za nanejvýš vhodný existující nástroj.

Argumentace žalovaného

6. Žalovaný konstatoval, že vedení spisů při správě daní upravují § 64 a § 65 daňového řádu, na které navazuje úprava nahlížení do spisů v § 66 a § 67 téhož zákona. Uvedl, že správní spis představuje souhrn písemností, které se vztahují k povinnostem při správě daní jednotlivých daňových subjektů, a je veden ke konkrétní osobě, skládá se z mnoha částí, z nichž každá představuje daňové řízení nebo jeho dílčí část, čímž je zohledněn kontinuální charakter daňové povinnosti, která se ve většině případů opakuje s příchodem dalšího zdaňovacího období. Z důvodu snazší orientace v takto vedeném daňovém spisu a pro případnou kontrolu jeho obsahu ze strany orgánů veřejné moci i ze strany daňového subjektu je v § 64 odst. 4 daňového řádu upraveno členění spisu na části s tím, že v odstavci 5 téhož ustanovení jsou uvedeny podmínky pro vedení jednotlivých částí spisu. Podle žalovaného mohou existovat písemnosti, které se vztahují k daňovému subjektu, a protože se netýkají jeho práv a povinností, nemusí být uloženy v daňovém spisu (např. korespondence mezi správcem daně a orgány činnými v trestním řízení vztahující se k probíhajícímu trestním řízením). K předcházení neoprávněné manipulaci se spisy pak daňový řád vyžaduje, aby byl soupis písemností založených do jednotlivých částí spisu veden chronologicky. Z uvedeného podle žalovaného vyplývá, že pro vlastní kontrolu obsahu spisu jsou rozhodující soupisy jednotlivých částí spisu, které je správce daně povinen vést v souladu s § 64 odst. 5 daňového řádu.
7. K námitce žalobkyně, že je v možnostech žalovaného vytvořit sestavu ADIS-EPI-016 – „Výpis z běžných písemností – všechny“, žalovaný uvedl, že tato sestava není součástí daňového spisu, resp. některé z jeho částí, neboť může být vytvořena v části informačního Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

systému upravující obecnou evidenci písemností vytvořených a došlých žalovanému, nikoli v části tohoto systému určené pro vedení daňových spisů. Tato sestava navíc podle žalovaného nesplňuje požadavky kladené daňovým řádem na soupis obsahu části spisu, neboť v ní není uvedena společná spisová značka nebo obsahuje skutečnosti, které jsou v rozporu s § 66 odst. 2 daňového řádu, jenž stanoví, že ze soupisu písemností obsažených ve vyhledávací části spisu nesmí být patrný obsah jednotlivých písemností. Žalovaný proto uzavřel, že žalobkyni nemůže vydat sestavu ADIS-EPI-016. Žalovaný zdůraznil, že mu daňový řád neukládá povinnost při vedení daňového spisu vést soupis všech písemností bez členění na jeho části, přičemž podle jeho názoru by vedení daňového spisu bez členění na jednotlivé části bylo nepřehledné a šlo by proti principu vedení soupisů jednotlivých složek. Z předložených soupisů obsahu části spisu je podle žalovaného zřejmý časový údaj o vložení konkrétní písemnosti do dané složky, přičemž označení dne vložení se v systému provádí automaticky. Žalovaný uvedl, že v jeho zájmu není manipulace s obsahem spisu, ale dostát svým povinnostem při správě daní a nezavdávat důvody, které by mu v dalších stupních řízení nebo při soudním řízení mohly jít k tíži.

Ústní jednání soudu

8. Při ústním jednání konaném dne 15. 5. 2019 zástupce žalobkyně s poukazem na nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 216/18 a II ÚS 819/18 odmítl, že by žalovaný nemohl činit to, co v zákoně není výslovně uvedeno. Připomněl, že důvodem pro podání žaloby byla skutečnost, že žalobkyně již před zahájením daňové kontroly předložila důkazy, které však podle žalovaného absentují. Podotkl, že žádaná sestava je jednou z metod jak zjistit, zda jsou soupisy obsahu správních spisů kompletní. Podle zástupce žalobkyně je vydávání sestav ADIS-EPI-016 zcela běžnou správní praxí ze strany daňových orgánů.
9. Pověřený pracovník žalovaného při tomtéž jednání s poukazem na § 64 odst. 2 daňového řádu popřel tvrzení žalobkyně, že žádný právní předpis nestanoví, jaký soupis má správce daně ve spisu vést. Odmítl, že by vydávání sestavy ADIS-EPI-016 mělo být správní praxí, a připomněl, že Odvolací finanční ředitelství na takovou správní praxi v posuzovaném případě nepoukázalo a postup žalovaného potvrdilo. Zdůraznil, že výstup ADIS-EPI-016 nepatří mezi výstupy, které by mohl správce daně vydávat. Tato sestava závisí na zadáných vstupních podmínkách, které ovšem nejsou na výsledné sestavě patrné, a zpětně nelze zjistit, zda byly nějaké podmínky zadány, či nikoli. Dodal, že systém EPI vytváří toliko operativní sestavy a s ohledem na různá přístupová práva jednotlivých pracovníků správce daně není vyloučena možnost, že by při zadání stejných podmínek různými pracovníky mohl daňový subjekt získat výstupy s různým obsahem.
10. Soud při jednání konaném dne 15. 5. 2019 v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl na návrh žalobkyně důkaz listinami, a to čtením Spisového řádu Finanční správy České republiky, č. j. 47448/12-1910, ve stavu ke dni 13. 2. 2019 (zejména články 19 a 20), který při jednání předložil soudu pověřený pracovník žalovaného, a dále sestavou ADIS-EPI-016 vyhotovenou Finančním úřadem pro Moravskoslezský kraj ve vztahu k jinému daňovému subjektu, která je založena na č. l. 9 soudního spisu.
11. Při jednání konaném dne 29. 6. 2021 soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl z vlastní iniciativy důkaz listinami, a to čtením Popisu sestavy ADIS-EPI-016 formou odpovědí na zaslané otázky, vyhotoveného Generálním finančním ředitelstvím, odborem daňových informačních systémů, dne 3. 6. 2020, založeného v přílohové obálce na č. l. 107 soudního spisu, a čtením Sdělení k žádosti o zaslání soupisu písemností a písemností z daňového

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

spisu, vyhotoveného žalovaným dne 20. 5. 2021, založeného v přílohové obálce na č. l. 146 soudního spisu (dále též „Sdělení“).

12. Při tomto jednání soudu zástupce žalobkyně změnil žalobní petit tak, že se nadále domáhal toliko deklarace, že označený zásah byl nezákonný. V reakci na provedené dokazování zástupce žalobkyně uvedl, že např. na straně 3 Sdělení je uvedena korespondence s bankou, kdežto dříve tyto písemnosti byly označeny jako interní písemnost či ostatní vlastní písemnost. Připomněl, že v původním soupisu spisu nebyly řádně uvedeny přílohy některých podání, které v následně vyhotoveném soupisu figurují. Ve vztahu k sestavě ADIS-EPI-016 zdůraznil, že o její vydání nežádal konkrétního pracovníka s určitým omezeným přístupovým právem, ale správce daně. Argumentace přístupovými právy jednotlivých pracovníků proto podle zástupce žalobkyně nehraje žádnou roli. K poukazu na komunikaci s Českou národní bankou poznamenal, že v případě žalobkyně k takové věci vůbec nedošlo, a nepřipadá tedy v úvahu. Trval na tom, že ze soupisu spisu musí být konkrétně a jasně patrné, o jaké jednotlivé písemnosti se jedná, aby bylo možné posoudit, zda se jedná o důkaz, či nikoli, a to i v případě listin v neveřejné části spisu. Konstatoval, že výpis z bankovního účtu nikdy nemůže být vlastní písemností správce daně. Zdůraznil, že státní moc má sloužit lidem, a proto není podstatné, zda sestava ADIS-EPI-016 je, či není úplným soupisem spisu, ale důležité je, že je výstupem státní správy, na který má daňový poplatník nárok. I kdyby se nejednalo o úplný soupis obsahu spisu, pořád má podle zástupce žalobkyně vypovídací schopnost, která může být k dobru daňovému subjektu.
13. Pověřený pracovník žalovaného při tomtéž jednání poukázal na změnu petitu žaloby s tím, že zásadní otázkou je, zda v roce 2018 došlo k nezákonnému zásahu, či nikoli. Zdůraznil, že řešit charakter sestavy ADIS-EPI-016 není předmětem tohoto řízení. Připomněl, že na žádost žalobkyně o vydání soupisu všech písemností daňového subjektu od 1. 1. 2014 do 24. 10. 2018 bez členění na jednotlivé části spisu, přednesenou dne 24. 10. 2018, žalovaný reagoval sdělením ze dne 8. 11. 2018, kterým žalobkyni zaslal soupisy některých částí spisu, nikoli však všech částí. Podotkl, že daňový řád ani Nejvyšší správní soud v rozsudku v dané věci nestanovily formu, v jaké má být požadovaná informace daňovému subjektu sdělena. V konečném návrhu pověřený pracovník žalovaného uvedl, že pokud soud shledá, že došlo k nezákonnému zásahu, žalovaný to s ohledem na požadavek nečleněného soupisu spisů všech částí spisu akceptuje.

Posouzení věci soudem

14. Žalobu na ochranu před nezákonným zásahem soud posoudil podle části třetí hlavy druhé třetího dílu s. ř. s. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu se podle § 82 odst. 1 s. ř. s. může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, domáhat ochrany proti takovému zásahu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Podle § 87 odst. 1 s. ř. s. platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; pokud soud rozhoduje pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Podle § 87 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Žalovaným je pak podle § 83 s. ř. s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení zásah provedl.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

15. Na tomto místě soud předesílá, že žalobkyně změnila žalobní petit tak, že se ze zápůřčí žaloby stala žaloba deklaratorní. Tuto změnu petitu soud akceptoval a po přezkoumání skutkového a právního stavu, který tu byl v době tvrzeného zásahu (neboť jde o žalobu deklaratorní), po prostudování obsahu předložené spisové dokumentace a po provedeném jednání dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
16. Před vypořádáním jednotlivých žalobních bodů soud připomíná, že o žalobě v projednávané věci již jednou rozhodl, a to rozsudkem ze dne 22. 5. 2019, č. j. 15 A 240/2018-77, jímž žalobu zamítl s odůvodněním, že neexistuje veřejné subjektivní právo daňového subjektu na to, aby byly na základě jeho požadavků vytvářeny jakékoli jiné soupisy písemností, než o jakých výslovně hovoří § 64 odst. 5 daňového řádu, a že za situace, kdy žalovaný nebyl nositelem povinnosti vytvářet soupis všech písemností celého správního spisu, nemohl být povinen ani vydat takový soupis žalobkyni, tudíž se nemohl dopustit žalobkyní tvrzeného nezákonného zásahu.
17. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 6. 2. 2020, č. j. 2 Afs 187/2019-53, zmíněný rozsudek zdejšího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení s tím, že „... je-li daňový subjekt oprávněn nahlížet do všech písemností spisu vyjma části vyhledávací (za podmínek § 66 odst. 3 daňového řádu však lze nahlédnout i do této části, v každém případě však má právo nahlédnout do soupisu písemností vyhledávací částí spisu), pak tím spíše musí mít právo na soupis všech písemností správního spisu v materiálním smyslu, tedy právo mít přehled o existenci (nikoli nutně obsahu) skutečně každé písemnosti, která je do správního spisu zařazena. Jelikož k tomuto závěru, jakkoli logickému, dospěl Nejvyšší správní soud výkladem zákona, je nábledni, že daňový řád neupravuje formu, již má být daňovému subjektu umožněno zjistit skutečný a úplný rozsah správního spisu, a proto se může v individuálních případech lišit. Lze si tedy představit dosažení předmětného cíle např. tím, že správce daně poskytne daňovému subjektu ke každé části správního spisu soupis všech písemností s výslovným ujištěním, že další části spisu neexistují. Dále lze právo daňového subjektu uspokojit například tak, že správce daně poskytne stručný přehled správního spisu dle čl. 19 odst. 5 písm. b) Spisového řádu Finanční správy České republiky a k tomu přiloží soupis všech písemností pro každou část správního spisu. Nejvyšší správní soud nepochybuje o tom, že jedině postupováním v tomto duchu lze naplnit v § 6 odst. 3 daňového řádu vyjádřený imperativ umožnit daňovému subjektu uplatňovat jeho práva, a současně též dostát v § 6 odst. 4 téhož zákona vyjádřené zásadě vstřícnosti správce daně. Pokud by jednou z forem uspokojení práva daňového subjektu mělo být poskytnutí tiskové sestavy ADIS-EPI-016, je v první řadě třeba řádným dokazováním ozřejmit, jaké jsou její možnosti co do zprostředkování kompletního přehledu o všech písemnostech správního spisu, přičemž v případě kladného závěru o její vypovídací hodnotě nemůže, podle názoru Nejvyššího správního soudu, převážít argument interní povahy systému ADIS a jeho výstupů na straně jedné nad právem daňového subjektu získat přehled o všech písemnostech spisu ve spojení s povinnostmi správce daně dle § 6 odst. 3 a 4 daňového řádu na straně druhé.“ Nejvyšší správní soud s důrazem na to, že daňový subjekt má právo na to, aby mu správce daně poskytl přehled o všech písemnostech správního spisu, uzavřel, že „... bude na krajském soudu, aby znovu posoudil důvodnost žaloby prizmatem názoru Nejvyššího správního soudu, tedy aby žalobu interpretoval jakožto celek a neomezil se na čistě textuální vymezení žalovaného nezákonného zásahu. (...) Zejména bude na krajském soudu, aby zjistil vypovídací hodnotu tiskové sestavy ADIS-EPI-016 co do poskytnutí přehledu o všech písemnostech spisu, neboť právě požadavek na poskytnutí této sestavy byl základem následné stěžovatelské žaloby.“ Tímto právním názorem je zdejší soud v projednávané věci podle § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

18. V důsledku změny žaloby ze zápuřčí na deklaratorní však podle názoru soudu došlo k podstatné změně rámce tohoto soudního řízení, kdy nadále bylo třeba posoudit výhradně to, zda zásah žalovaného spočívající v odeprění vydání soupisu všech písemností ze správního spisu za období od 1. 1. 2014 do 24. 10. 2018 byl nezákonný, či nikoli.
19. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že žalobkyně při jednání u žalovaného dne 24. 10. 2018 požádala o soupis všech písemností daňového subjektu od 1. 1. 2014 do 24. 10. 2018 bez členění na jednotlivé části spisu, žalovaný jí však dne 8. 11. 2018 poskytl toliko soupisy částí spisu, které se vztahují k prováděným daňovým kontrolám. Vzhledem k tomu, že podle výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 187/2019-53 má každý daňový subjekt právo na soupis všech písemností správního spisu v materiálním smyslu, tedy právo mít přehled o existenci (nikoli nutně obsahu) skutečně každé písemnosti, která je do správního spisu zařazena, zdejší soud konstatuje, že žalovaný byl povinen žalobkyni poskytnout soupis všech písemností správního spisu. To však žalovaný neučinil, a tím se dopustil nezákonného zásahu.
20. Vycházejí z provedeného dokazování čtením Sdělení k žádosti o zaslání soupisu písemností a písemností z daňového spisu, vyhotoveného žalovaným dne 20. 5. 2021, soud dodává, že žalovaný své pochybení napravil až uvedeného dne, kdy poskytl žalobkyni všechny soupisy částí daňového spisu, přičemž tyto části výslovně vyjmenoval, a uzavřel, že uvedením přehledu všech částí daňového spisu a zasláním všech soupisů obsahu jednotlivých částí spisu došlo k naplnění práva žalobkyně na soupis všech písemností zařazených do daňového spisu ve smyslu závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2020, č. j. 2 Afs 187/2019-53. Podle názoru zdejšího soudu tímto postupem žalovaného skutečně byly naplněny výše citované požadavky Nejvyššího správního soudu, neboť žalobkyně získala soupis všech písemností ke každé části správního spisu s ujištěním, že další části spisu neexistují.
21. To však nic nemění na závěru, že žalobkyně měla na tyto soupisy nárok již v roce 2018, kdy o ně neúspěšně žádala. Soud proto dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně a podle § 87 odst. 2 s. ř. s. určil, že zásah žalovaného spočívající v odeprění vydání soupisu všech písemností ze správního spisu za období od 1. 1. 2014 do 24. 10. 2018 byl nezákonný.
22. Za dané procesní situace nebylo podle názoru soudu třeba se zabývat sestavou ADIS-EPI-016, neboť jakýkoli závěr plynoucí z jejího posouzení by nemohl nic změnit na tom, že se žalovaný dopustil nezákonného zásahu, když žalobkyni na její žádost ze dne 24. 10. 2018 nevydal soupis všech písemností ze správního spisu. Pouze na okraj soud poznamenává, že z dokazování čtením Popisu sestavy ADIS-EPI-016 formou odpovědí na zaslání otázky, vyhotoveného Generálním finančním ředitelstvím, odborem daňových informačních systémů, dne 3. 6. 2020, vyplynulo, že sestava ADIS-EPI-016 nemůže zprostředkovat kompletní přehled o všech písemnostech správního spisu, její obsah se může lišit v závislosti na zadáních vstupních kritériích a na přístupových právech pracovníka, který ji vytvořil, a navíc může obsahovat úplné názvy písemností z neveřejné části spisu včetně údajů, které nejsou určeny pro zobrazení daňovým subjektům.
23. Vzhledem k tomu, že žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve spojení s § 110 odst. 3 větou první téhož zákona uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě a o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22. 5. 2019, č. j. 15 A 240/2018-77, ve výši 44 855,60 Kč. Náhrada se skládá ze zaplacených soudních poplatků za žalobu ve výši 2 000

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Kč a za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, z částky 21 700 Kč za sedm úkonů právní služby zástupkyně žalobkyně Punktum, spol. s r. o., a právního zástupce žalobkyně pro řízení o kasační stížnosti Mgr. Ing. Vlastimila Němce, advokáta, po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d) AT; účast u jednání soudu dne 15. 5. 2019 – § 11 odst. 1 písm. g) AT; převzetí a příprava zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání kasační stížnosti – § 11 odst. 1 písm. d) AT; podání repliky – § 11 odst. 1 písm. d) AT; účast u jednání soudu dne 29. 6. 2021 – § 11 odst. 1 písm. g) AT], z částky 2 100 Kč jako náhrady hotových výdajů zástupkyně a právního zástupce žalobkyně pro řízení o kasační stížnosti [sedm režijních paušálů po 300 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 13 odst. 1 a 3 AT], z cestovného k jednání soudu dne 15. 5. 2019 ve výši 3 487,83 Kč, z cestovného k jednání soudu dne 29. 6. 2021 ve výši 3 997,79 Kč a z částky 6 569,98 Kč představující 21% DPH, kterou byli zástupkyně a právní zástupce žalobkyně pro řízení o kasační stížnosti podle zvláštního právního předpisu povinni odvést z vyčíslené odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů.

24. Celkové cestovní náhrady spojené s jednáním konaným dne 15. 5. 2019 činily 6 975,65 Kč a byly tvořeny cestovným 6 155,65 Kč (cesta z Opavy do Ústí nad Labem a zpět – celkem 927 km, použito vozidlo Volvo XC 90 s kombinovanou spotřebou 8,2 litru na 100 km, cena motorové nafty 32,20 Kč za 1 litr doložena daňovým dokladem, základní náhrada za 1 km jízdy účtována 4 Kč), výdajem za ubytování v Ústí nad Labem od 14. 5. 2019 do 15. 5. 2019 ve výši 700 Kč a parkovným 120 Kč. Soud žalobkyni přiznal toliko polovinu uvedených cestovních náhrad spojených s jednáním konaným dne 15. 5. 2019, tj. 3 487,83 Kč, neboť jednatel zástupkyně žalobkyně téhož dne zastupoval žalobkyni u dvou jednání u zdejšího soudu. Celkové cestovní náhrady spojené s jednáním konaným dne 29. 6. 2021 činily 7 995,57 Kč a byly tvořeny cestovným 6 525,57 Kč (cesta z Opavy do Ústí nad Labem a zpět – celkem 924 km, použito vozidlo Volvo XC 90 s kombinovanou spotřebou 7,9 litru na 100 km, cena benzinu automobilového 33,70 Kč za 1 litr doložena daňovým dokladem, základní náhrada za 1 km jízdy účtována 4,40 Kč – vyhláška č. 589/2020 Sb.) a výdajem za ubytování v Ústí nad Labem od 28. 6. 2021 do 29. 6. 2021 ve výši 1 470 Kč. Soud žalobkyni přiznal toliko polovinu uvedených cestovních náhrad spojených s jednáním konaným dne 29. 6. 2021, tj. 3 997,79 Kč, neboť jednatel zástupkyně žalobkyně téhož dne zastupoval žalobkyni u dvou jednání u zdejšího soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 29. června 2021

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)